

DOSŁUCHAĆ (2) *vb pf*

o oraz a jasne.

inf dosłuchać (1). *◇ con praet 3 sg m* by był dosłuchał (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w.

Dokończyć słuchania; wysłuchać do końca czyjejs wypowiedzi [czego] (2) : lepiej iey [cudnej pani] podobno nie vkázowác/ á dośluchać tego/ czo p. Myřzkowłki o Dworzáninie powiedzieć ielźcze ma GórnDworz V5v.

a. *Dokończyć uczestnictwa we mszy [czego] (1) :*

Zwrot:»mszej dosłuchać« (1): że też Krol on Święty Władysław/ [...] niechćiał ná fuki Witułá brátá řwego/ bitwy pierwey począc/ áleźby był Mřzey poczętey w námiećie dośluchał OrzRozm M3v.

Formacje pochodne cf SŁUCHAĆ.

BC